Dosarul nr.21r-2453/23 Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
1-23100331-02-21r-16102023 Judecător: Rațoi Victor

D E C I Z I E

06 septembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:
Președintele ședinței, judecător Spoială Alexandru
judecători Băbălău Denis
Chiroșca Igor

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de reprezentantul penitenciarului nr. 4 Cricova împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-1905/2023 din 26 septembrie 2023.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă:

1. Stratan Veaceslav Piotr a înaintat, la 11.07.2023, plângere împotriva administrației instituției penitenciare invocând că a fost deținut în Penitenciarul nr.4 în condiții care conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Din aceste motive a solicitat ca să fie redus termenul pedepsei închisorii ce urmează a fi executată de el.

2. În motivarea plângerii a mai invocat aplicarea prevederilor art.473^3 Codul de procedură penală deținerea sa în celule supraaglomerate care persistă mieros de mucegai. Celulele sunt populate de insecte până în prezent persistă insectele, geamurile sunt mici lumina soarelui nu persistă. Baia era odată pe săptămână, apa era abia caldă, canalizarea permanent se astupa.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-1905/2023 din 26 septembrie 2023, a fost dispus: 1) Admite plângerea condamnatului Stratan Veaceslav Piotr împotriva administrației instituției penitenciare prin care invocă condiții de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale. 2) Constată faptul că,

condamnatul Stratan Veaceslav Piotr a fost deținut pe parcursul perioadelor 22.07.2021-18.11.2021 și 27.03.2023-24.09.2023 în Penitenciarul nr. 4 Cricova al ANP, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – 300 de zile. 3) Termenul pedepsei definitive sub formă de închisoare stabilit spre executare lui Stratan Veaceslav Piotr prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 26.01.2021, se reduce cu 30 de zile.

4. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, Penitenciarul nr. 4 Cricova, a înaintat cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-1905/2023 din 26 septembrie 2023, pronunțarea unei hotărâri prin care plângerea lui Stratan Veaceslav să fie respinsă, ca fiind parţial tardivă.

5. În motivarea cererii de recurs se invocă că, cererea privind constatarea condiţiilor de detenţie contrar prevederilor art. 3 din Convenție a fost înregistrată în Cancelaria judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) la data de 11.07.2023. Astfel, condamnatul Stratan Veaceslav nu se mai deține în condițiile reclamate din *****, începând cu 18.11.2021, când a fost transferat din Penitenciarul nr. 16 - Pruncul (față de care nu a invocat careva pretenții). Astfel, termenul de aflare în pretinsele condiții inumane și degradante (Penitenciarul 4 - Cricova) a fost întrerupt la momentul transferării ultimului din Penitenciarul nr. 16 - Pruncul. Respectiv, de la momentul înlăturării condițiilor precare de detenție şi până la adresarea plângerii în instanța de judecată conform art.473[2] Codul de procedură penală, au trecut mai mult de 6 luni, mult peste termenul-limită de adresare în ordinea prevăzută de art.473 Codul de procedură penală. Prin urmare, plângerea condamnatului Stratan Veaceslav privind reducerea termenului de pedeapsă pentru perioada (22.07.2021 - 18.11.2021) ce s-a deținut în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău urmează a fi respinsă pe motivul omiterii termenului de prescripție prevăzut la art.473 alin.(5) Codul de procedură penală, deoarece pretinsa detenție în condiții inumane în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău a avut loc într-o perioadă mai mare decât 6 luni, de la momentul de cînd acesta nu se mai deține în condițiile presupuse precare, termen de prescripție prevăzut de legiuitor în acest sens. Primul termen de prescripție, vine să asigure punerea în aplicare în practica judiciară moldovenească a conceptului de „situație continuă”, Astfel, în cazurile în care există o situație continuă, termenul de șase luni începe să curgă de la încetarea situației. Conceptul unei „situații continue” se referă la starea faptelor care includ activități continui de către sau din partea statului, pentru a acorda reclamantului statutul de victimă. În mod normal, termenul de șase luni începe să curgă de la decizia finală adoptată în procesul de epuizare a căilor interne de recurs [Cauza Hadji vs. Moldova, cererile nr. 32844/07 şi 41378/07, §12]. În aşa fel, cererile depuse peste termenul de 6 luni, atunci când s-a întrerupt situație continuă de detenție în condiții contrare art. 3 CEDO, prin transferul într-o instituție sau în altă celulă cu condiții compatibile cu acest articol, urmează a fi respinse ca fiind tardive. Atât timp cât

situație persistă, regula celor 6 luni nu își mai găsește aplicare [Cauza Iordache vs România, cererea nr. 6817/02, §50]. Judecătorul de instrucție, pentru fiecare caz în parte. urmează să stabilească dacă situație reclamată constituie o „situaţie continua" sau nu. Cu referire la termenul de prescripție institut prin Legea nr. 163/201 A; acesta este unul derogatoriu de la termenele generale şi are drept scop radierea de pe rolul Curţii a cererilor pendinte aflate în procedura acesteia. Totuși, norma respectivă a fost formulată într-o manieră confuză, deoarece se indică un termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a Legii nr. 163/2017 (20.12.2017), pe când mecanismul preventiv şi compensator a intrat în vigoare la data de 01.01.2019. În acest caz, judecătorul de instrucție aplicând adagiul in dubio pro reo, urmează să interpreteze norma mens legis și să admită plângerile fondate, dacă ele au fost depuse până la data de 01.05.2019 (inclusiv), cu condiția că aceste plângeri corespund condițiilor prevăzute în art. VI alin. (3) din Legea nr. 163/2017. Regula termenelor de prescripție reprezintă normă de ordine publică, pe care judecătorul de instrucție, similar practicii în fața Curții, poate să o aplice din oficiu, chiar dacă reprezentantul instituției penitenciare nu a invocat acest lucru [Cauza Sabri Giineşvs Turcia, cererea nr. 27396/06, §29].

6. Părțile implicate în proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată.

7. Audiind participanții la proces, examinând materialele dosarului, Colegiul penal consideră recursul nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

8. Conform art.449 Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător*. Subsecvent normei citate, instanţa de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin. (1), pct.1), lit. a) Codul de procedură penală, respinge recursul ca fiind nefondat şi menține hotărârea atacată.

9. Conform art.469 Codul de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanţa de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: 1) liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen (art.91 din Codul penal); 2) înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă*

mai blândă (art.92 din Codul penal); 3) liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art.95 din Codul penal); 4) amânarea executării pedepsei pentru femeile gravide şi persoanele care au copii în vârstă de până la 8 ani (art.96 din Codul penal), anularea amânării executării pedepsei de către acestea, liberarea lor de pedeapsă, înlocuirea pedepsei sau trimiterea pentru executare a pedepsei neexecutate; 5) reabilitarea judecătorească (art.47$2^2$ din Codul penal); 6) schimbarea categoriei penitenciarului (art.72 din Codul penal); 7) înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare (art.64 din Codul penal); 8) înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu închisoare (art.67 din Codul penal); 9) anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau, după caz, a liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate (art.90 şi 91 din Codul penal); 10) căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa; 11) executarea sentinței în cazul existenței altor hotărâri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea ultimei hotărâri; 12) computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare; 13) prelungirea, schimbarea sau încetarea aplicării măsurii de constrîngere cu caracter medical alienaţilor (art.101 din Codul penal); 13^1) internarea forţată într-o instituţie ftiziopneumologică (art.96^1 din Codul penal); 14) liberarea de pedeapsă sau uşurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situaţiei (art.10 şi 10^1 din Codul penal), precum şi excluderii din hotărârea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată; 15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art.295 din Codul de executare); 16) liberarea de executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripție ale executării sentinței de condamnare (art.97 din Codul penal); 17) explicarea suspiciunilor sau neclarităţilor care apar la punerea în executare a pedepselor; ***17^1) constatarea condițiilor de detenție a condamnaților****; 18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnaţi.*

10. Conform prevederilor art.47$3^2$ alin.(1) Codul de procedură penală, *plângerea împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află instituţia penitenciară în care se deţine condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat.* În conformitate cu alin.(3) al aceluiași articol, *condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea*

drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

11. Potrivit art.473^4 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *la evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părţi, cât şi rapoartelor instituţiilor naţionale şi internaţionale în domeniu. La evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată ţine cont de efectele cumulative ale condiţiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului sau ale prevenitului, precum şi de perioada în care condamnatul sau prevenitul a fost deţinut în condiţiile contestate.*

12. Potrivit art.473^4 alin.(3)-(5) Codul de procedură penală*, în urma constatării faptului că condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, instanţa de judecată obligă administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăși 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară informează instanţa de judecată despre executarea încheierii. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. In cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condițiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime de până la 2 unităţi convenționale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condiţiilor de detenţie, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), prevenitii sînt despăgubiţi în conformitate cu art.385 alin.(5) şi (6) sau, după caz, aceştia pot înainta o acțiune civilă.*

13. Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal reține că, Stratan Veaceslav Piotr este condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 26.01.2021 fiind condamnat pentru comiterea infracțiuni prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod Penal la pedeapsă închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06.07.2021 a fost casată parțial sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 26.01.2021 în partea stabilirii pedepsei în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) CPP, și pronunță în această parte o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Constată încălcarea drepturilor lui STRATAN Veaceslav privind condițiile de detenție garantate de art. 3 Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a

libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în perioada de detenție 14.09.2020-26.01.2021, în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, în calitate de prevenit, în total 134 zile. Conform prevederilor art.385 alin.(5) CPP și art. 473/4 CPP se reduce pedeapsa închisorii lui STRATAN Veaceslav cu 134 zile.

Termenul executării pedepsei închisorii de către STRATAN Veaceslav de calculat din data de 06.07.2021 cu includerea duratei aflării sub arest din 11.09.2020-06.07.2021.

Începutul termenului de executare a pedepsei este din 11.09.2020 sfârșitul termenului de executare intervine la 29.05.2025.

15. Colegiul penal ține să menționeze că CtEDO a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Aceasta interzice, în termeni absoluți, tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe şi de comportamentul victimei (cauza *Mozer c. Republicii Moldova şi Rusiei, 23 februarie 2016, § 4727; cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 20472, §30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 62*).

16. La constatarea condițiilor de detenție, instanța națională va ţine cont de faptul că maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice şi psihice şi, în unele cazuri, de sexul, vârsta şi starea sănătății victimei (*cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 63*).

17. Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul şi metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferinţe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferinţă inerent detenţiei şi că având în vedere exigențele detenției, sănătatea şi integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenţei medicale necesare (*cauza Kudla c. Poloniei, 26 octombrie 2000, § 94*). Atunci când sunt evaluate condiţiile de detenţie, trebuie luate în consideraţie efectele cumulative ale acestor condiţii, precum şi durata detenţiei (*Ostrovar c. Moldovei, 13 septembrie 2005, § 80*).

18. Instanța de recurs reține că, condamnatul Stratan Veaceslav, a fost deținut în Penitenciarul 4 Cricova în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, cel puțin sub aspectul detenției în condiții de supraaglomerare, și deținere în mai multe celule, iar în contextul dat, criticile părții recurente împotriva încheierii primei instanțe sunt nefondate și lipsite de suport probator.

19. Ținând cont de cele expuse, instanța a dat o apreciere condițiilor de detenție invocate, coroborate la poziția autorităților instituției penitenciare consemnată în raportul anexat la materialele cauzei, prin prisma principiilor generale stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu referire la încălcarea art.3, care prevede că „Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.”

20. Așadar, dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul Stratan Veaceslav pe parcursul detenţiei sale au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției şi au atins pragul de severitate contrar art.3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

21. Colegiul penal, reiterează prevederile Statutului executării pedepsei de către condamnați și anume, pct.464, potrivit căruia fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m2, care trebuie să fie iluminat natural şi artificial, încălzit şi ventilat conform normativelor de construcții, astfel, contrar celor expuse, studiind raportul prezentat de către administrația penitenciarului, nefiind fundamentate pe careva probe, iar pentru a aprecia credibilitatea uneia dintre părți, în lipsa altor dovezi, instanța de fond, corect și-a întemeiat concluzia în baza rapoartelor organizațiilor naționale și internaționale ce țin de acest aspect.

22. Subsidiar, Colegiul penal reține că, reducerea stabilită este una adecvată și suficientă, bazată pe o justă și echitabilă evaluare a circumstanțelor de fapt și pe o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat și recompensa instituită, și care va avea efectul compensatoriu proporțional circumstanțelor constatate, iar argumentele invocate în cererea de recurs precum că, în perioada deținerii petiționarului în Penitenciarul nr.13 Chișinău standardele minime de întreținere a condamnatului au fost respectate din toate punctele de vedere şi nicidecum nu pot fi apreciate ca inumane sau degradante, urmează a fi respinse, or, potrivit Raportului din 13 decembrie 2018, către Guvernul Republicii Moldova, întocmit în cadrul vizitei care a avut loc în perioada 05 – 11 iunie 2018, în câteva dintre penitenciarele din țară, a subliniat că, în Penitenciarul nr.13 Chișinău în continuare persistă faptul că, în multe celule condițiile materiale și igienice sunt deplorabile, acestea fiind ventilate insuficient și totodată fiind suprapopulate. Totodată, accesul la lumină naturală este limitat, în majoritatea celulelor din cauza ferestrelor de dimensiuni mici. Astfel, specialiștii din cadrul CPT au recomandat autorităților din Republica Moldova ca să-și mărească eforturile în sensul îmbunătățirii condițiilor de detenție curente în penitenciarul respectiv.

23. Contrar argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul penal remarcă că, la materialele cauzei reprezentantul Penitenciarului nr.4 Cricova nu a prezentat careva probe pertinente care ar răsturna prezumția de încălcare a condițiilor invocate de către condamnatul Stratan Veaceslav, prin urmare instanța de fond a emis o încheiere motivată și legal a redus pedeapsa condamnatului pe o perioadă de 30 zile.

De asemenea, condamnatul Stratan Veaceslav s-a aflat în condiţii de detenţie contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor, deținând statut de condamnat în Penitenciarul nr.4 Cricova pe parcursul perioadelor 22.07.2021-18.11.2021 și 27.03.2023-24.09.2023. Astfel, se constată faptul că, condamnatul Stratan Veaceslav, a fost deţinut pe parcursul perioadelor 22.07.2021-18.11.2021 și 27.03.2023-24.09.2023 în Penitenciarul nr.4 Cricova, în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului si a libertăților fundamentale.

24. În contextul evaluării primei instanțe, se reține că este necesar, oportun şi rezonabil de a calcula câte 1 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție ce ține de statutul de condamnat, pentru 300 zile, urmând a fi reduse 30 (treizeci) zile. Astfel, în total urmează a fi dispusă reducerea pedepsei definitive a lui Stratan Veaceslav cu 30 (treizeci) zile. Drept urmare, Colegiul penal reține legalitatea încheierii contestate, iar recursul declarat este apreciat de către Colegiul penal ca fiind neîntemeiat și urmează a fi respins.

25. Nu în ultimul rând, Colegiul penal consideră necesar de a preciza că, la 28 februarie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunţat mai multe decizii în cauzele *Baban si alţii c. Moldovei, Bulgacov si alţii c. Moldovei, Cobîlceanu si alţii c. Moldovei, Filat si alţii c. Moldovei, Condreanu si alţii c. Moldovei, Grigoras si alţii c. Moldovei şi Talambuţa si alţii c. Moldovei*, unde reclamanţii s-au plâns în faţa Curţii în baza art. 3 CEDO, invocând condiţiile materiale inadecvate de detenţie şi, în unele cereri, lipsa asistenţei medicale corespunzătoare, precum şi lipsa unui remediu efectiv pentru realizarea drepturilor lor.

26. Astfel, făcând referire la decizia pronunţată anterior la data de 28 februarie 2019 în cauza Draniceru c. Moldovei, şi având în vedere noul remediu preventiv compensatoriu pentru condiţiile inadecvate de detenţie în baza Legii nr. 163 din 20 iulie 2017 (în vigoare din 01 ianuarie 2019) şi Legii nr. 272 pentru modificarea Codului de procedură penală, Curtea a considerat că, în principiu, acesta ar putea remedia în mod adecvat încălcările Convenţiei provocate de anumite condiţii precare de detenţie. Curtea a considerat că noul remediu instituit prin Legile nr. 163 şi n. 272 este adoptat, în principiu, în conformitate cu criteriile enunţate în cauza *Sisanov c. Moldovei*, şi că el ar putea fi considerat a priori efectiv pentru contestarea condiţiilor inadecvate de detenţie din Republica Moldova, astfel încât Curtea a declarat respectivele cereri inadmisibile din cauza neepuizării remediului naţional în acest sens.

27. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a

conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

28. Colegiul penal consideră că, reducerea stabilită a fost una adecvată și suficientă, bazată pe o justă și echitabilă evaluare a circumstanțelor de fapt și pe o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat și recompensa instituită, și care va avea efectul compensatoriu proporțional circumstanțelor constatate.

29. În prezența circumstanțelor sus-enunțate, Colegiul penal statuează asupra temeiniciei încheierii judecătorului primei instanțe, considerent din care recursul declarat, urmează a fi respins ca nefondat.

30. În baza art.448 Codul procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de reprezentantul Penitenciarul nr. 4 Cricova, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-1905/2023 din 26 septembrie 2023 și se menține această încheiere fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător Spoială Alexandru

judecător Băbălău Denis

judecător Chiroșca Igor